மாயைக்கு ஆட்படுவனவே. சாதாரணச் சிற்றுயிருக்கும் குறைவற்ற பிரம்மஞானம் இருக்குமானால் இறைவனுக்கும், உயிர்களுக்கும் என்ன வேற்றுமை காணமுடியும்? அகங்காரம் படைத்த உயிர்களே மாயையால் சூழப்படுகின்றன. முக்குணமாயையோ இறைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டது. உயிர்களுக்குத் தற்சுதந்திரம் கிடையாது. இறைவன் ஒருவனே கட்டுப்பாடுகள் அற்ற சுதந்திரம் உடையவன். உயிர்கள் பல. இறைவன் ஒருவனே. உயிர்களைப் பற்றிய மாயையிலிருந்து விடுபட கோடி உபாயங்களை மேற்கொண்டாலும் விடுபட இயலாது. இறைவன் வழிபாடு ஒன்று மட்டுமே மாயையை ஒழிக்கவல்லது. இறைவனை வழிபடாமல், வேறு உபாயங்களால் வீடுபேறு அடையலாம் என்று மனப்பால் குடிக்கும் மனிதன், எவ்வளவு பேரறிவு பெற்றிருந்தாலும், அவன் விலங்குக்கு ஒப்பானவனே. வாலும் கொம்பும் இவனுக்கு இல்லை என்பதே வேறுபாடு. நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் முழுவதையும் துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு, பதினாறு கலைகளும் முழுதாகப் பெற்ற சந்திரன் உதித்தாலும், உலகில் உள்ள மலை முகடுகளில் எல்லாம் காட்டுத்தீ கொழுந்து விட்டு எரிந்தாலும், சூரியன் உதிக்காத வரை இரவை யாரால் அகற்ற முடியும்?

தத்துவ ஒருமை

இறைவன் பேராற்றல், உயிர்களின் இயலாமை, மாயையின் கொடுமை பற்றிய காகபுஜண்டரின் இந்த

நீண்ட அனுபவ உரை இந்தியத் தத்துவ ஞானங்களின் பிழிவாக அமைந்துள்ளது. தென்னாட்டில் நிலவும் சித்தாந்த முடிபுகளுக்கும், வடநாட்டில் நிலவும் வேதாந்த முடிபுகளுக்கும் இடையே நிலவும் வேற்றுமைகளைக் களைந்து, ஒரு இணக்கத்தைக் காகபுஜண்டரின் இந்த ஞான விளக்கம் உண்டாக்குவதை இனங்காண முடிகிறது. 'வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நிலை கண்ட வித்தகச் சித்தர் கணமே' என்ற தாயுமானாரின் மதிப்பீடு நெஞ்சில் மலர்கிறது. வடநாட்டில் கி.பி.17 ஆம் நூற்றாண்டில் நிலவிய சமய தத்துவ ஞானங்களின் வெளிப்பாடாகக் காகபுஜண்டரின் ஞான உரை அமைகிறது.

வழிபாட்டின் சிறப்பு

காகபுஜண்டர் மேலும் தொடருகிறார்! கருடனே! இறைவன் வழிபாடு இல்லாமல் உயிர்களின் துயரம் தீராது. இறைவன் அடியார்களை, அஞ்ஞானம் சூழ்தல் இயலாது. இறைவன் கருணையால் உயிர்களிடத்தே நன் ஞானம் தானே உதிக்கும். எனவே, உண்மை அடியாருக்குக் குறை ஒன்றும் இல்லை. இறைவன் ஒருவனே வழிபடத் தக்கவன். நாம் அனைவரும் அவனுக்கு அடிமை என்ற பக்தி அன்னாருக்கு வளர்ந்து கொண்டே போகும். தத்துவத் தொடர்பான உரையாடல்கள் முற்றுப்பெற்றுத் தன் வரலாறு கூறும் முகமாகக் காகபுஜண்டர் உரை மேலும் தொடர்கிறது.

இராமன் நிகழ்த்திய அற்புதம்

கருடனே! ஒரு முறை நான் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்து தெளிவிழந்து கலக்க முற்றேன். இராமன் என் நிலை உணர்ந்து சிரித்தான். தொடர்ந்து ஓர் அற்புதத் திருவிளையாடல் நடந்தது. அதுவும் இரகசியமாகவே இராமனால் நிகழ்த்தப்பட்டது. உடன் பிறந்தவர் களுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் கூட இது தெரியாது. கரிய திருமேனி கொண்ட, சிவந்த உள்ளங்கைகளையும், உள்ளங்கால்களையும் கொண்ட குழந்தை இராமன், ஒருநாள், மண்டியிட்டுத் தவழ்ந்தவாறு, எதிரில் காக வடிவில் நின்றிருந்த என்னைப் பிடிக்க அருகில் வந்தான். நான் பிடிபடாமல் பின் வாங்கி ஓடினேன். என்னைப் பிடிக்கத் தன் ஒரு கையை இராமன் என்னை நோக்கி நீட்டினான். மீண்டும் நான் அவன் கைகளுக்கு எட்டாமல் விண்ணில் பறந்தேன். தப்பித்து விட்டதாக நினைத்து வானில் நான் திரும்பிப் பார்த்த போது அதிர்ச்சி அடைந்தேன். இராமனின் பிஞ்சுக்கை ஒன்று மட்டும் நான் பறந்து செல்லும் இடத்திலெல்லாம் என் பின்னே வரக்கண்டு அளவற்ற வியப்படைந்தேன். நான் பிரமலோகம் சென்றேன். அங்கேயும் இராமனின் பிஞ்சுக்கரம் இரண்டு விரற்கடை நெருக்கத்தில் என்னைத் தொடர்ந்து கொண்டே வந்தது. பிரமாண்டத்தின் ஏழு உறைகளையும் நான் கடந்த போதும் இராமன் கைகள் என் அருகிலேயே தொடர்ந்து வரக்கண்டு கலக்கமடைந்தேன். அச்சத்தில்

கண்களை மூடிக்கொண்டேன். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் கண் விழித்துப் பார்த்த போது நான் அயோத்தியில் நின்றிருந்தேன். என்னைப் பார்த்து இராமன் சிரித்தான். பின்னர் வாய்விட்டுப் பெரிதாக நகைத்தான். மறுகணம் நான் அவன் வாய்க்குள்ளே ஈர்க்கப்பட்டேன்!

இராமபிரான் திருவயிற்றுள்

பறவைகளின் அரசனே! வாய்வழியாகப் பெருமானின் திருவயிற்றின் உள்ளிடம் சேர்ந்தேன். கண்விழித்துப் பார்த்தபோது, இராமன் வயிற்றில் பல பிரமாண்டங்களின் தொகுப்புக்களைப் பார்த்தேன். அவற்றில் விதவிதமான உலகங்கள், ஒன்றுக்கு ஒன்று மாறுபட்ட, வியப்பூட்டும் படைப்புக்கள் இருந்தன. கோடிக்கணக்கான பிரமதேவர்கள், உருத்திரர்கள், எண்ணற்ற விண்மீன் கூட்டங்கள், சூரியர்கள், சந்திரர்கள், எண்ணற்ற உலகம் காப்போர், யம தருமர்கள், காலர்கள், கணக்கற்ற பெரிய மலைகள், பரந்து பட்ட நிலப்பரப்புகள், எண்ணற்ற கடல்கள், ஆறுகள், ஏரிகள், காடுகள், பல விதமான படைப்பு வகைகள், தேவர்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள், நாகர்கள், மனிதர்கள், கின்னரர்கள், நால்வகை அசைவனவும், அசையாதனவுமாகிய உயிர்க் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றை எல்லாம் கண்ணால் கண்டு மலைத்தேன். நான் காணாத, கேளாத, கற்பனை செய்தும் பாராத காட்சிகள் என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்தன. அவற்றை வருணிக்க வார்த்தைகள்

இல்லை. நான் ஒவ்வொரு பிரமாண்டத்திலும், ஒரு நூறாண்டு தங்கினேன். இவ்விதம் பல பிரமாண்டங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தேன்.

காணாத காட்சிகள்

நான் கண்ட ஒவ்வொரு உலகிலும் தனித்தனி பிரமதேவன், தனித்தனி விஷ்ணுமூர்த்தி, தனித்தனி சிவபிரான்கள், மனு, திக்குபாலர்கள், மனிதர், கந்தருவர், பூதங்கள், வேதாளங்கள், கிந்நரர்கள், அரக்கர்கள், பசுக்கள், பறவைகள், பாம்புகள், தேவர்கள், அசுரர்களின் பலவகைக் குழுக்கள் என எல்லாவகை உயிர்வருக்கமும் ஆங்காங்கே வேறுவேறாகக் காணப்பட்டனர். பூமி, ஆறுகள், கடல்கள், ஏரிகள், மலைகள் இவற்றின் படைப்பே வேறுவேறாகக் காட்சி தந்தன. ஒவ்வொரு அண்டத்திலும் தனித்தனியாக என் உருவத்தையும் கண்டேன். பல ஒப்பற்ற பொருள்களையும் கண்டேன். ஒவ்வொரு உலகிலும் புதிய புதிய அயோத்தி நகரங்கள். புதிய புதிய சரயு நதிகளை, புதியபுதிய ஆண் பெண் கூட்டங்களை எல்லாம் நான் கண்டு வியந்தேன்.

மாயைப் பேராண்மை

நான் கண்ட அண்டங்களில் எல்லாம், தசரதன் கோசலை, பரதன் முதலான தம்பிகள் அனைவரும் வெவ்வேறு உருவங்களில் காட்சியளித்தனர். ஒவ்வொரு பிரமாண்டத்திலும் இராமன்

அவதாரத்தையும், அவனுடைய எல்லையற்ற பால லீலைகளையும் வெவ்வேறாகப் பார்த்தேன். யாவும் புதிது புதிதாய்த் தோன்றி என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தின. நான் கணக்கற்ற பிரமாண்டங்களைச் சுற்றி வந்தேன். இராமன் ஒருவன் மட்டுமே எல்லா அண்டங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்பட்டான். அதே குழந்தைப் பருவம், அதே அழகு, அதே கருணை. மாயை என்ற காற்று என்னை இட்டுச் செல்ல ஒவ்வொரு உலகமாகப் பார்த்துக் கொண்டு சுற்றி வந்தேன். பல பிரமாண்டங்களிலும் சுற்றி வர எனக்கு நூறு கற்பகாலம் பிடித்தது. (ஒரு கற்பகாலம் என்பது ஆயிரம் கோடி ஆண்டுகளைக் குறித்து வரும்) பலகாலம் சுற்றித் திரிந்தபின் என் ஆசிரமம் வந்தடைந்தேன். சிறிது காலம் அங்கு ஓய்வெடுத்தேன். பின், இராமன் மீண்டும் அயோத்தியில் பிறந்திருக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டேன். பக்தி மேலும் மிக அயோத்திக்குப் பறந்தேன். இராமனின் பிறந்த நாள் விழாவைக் கண்டு களித்தேன். அவனை வணங்கி நின்றேன். இராமன் வாய்விட்டுச் சிரித்தான். நான் அவன் வாய்வழியாக மீண்டும் இவ்வுலகில் வந்து சேர்ந்தேன். துன்புற்றவர்களைக் காப்பவனே! இராமா! என்னைக் காப்பாற்று என்று பணிந்தேன். தன் மாயைப் பேராண்மையை அவன் சுருக்கிக் கொண்டான். தன் தாமரைக் கைகளைத் தலைமீது வைத்து ஆசீர்வதித்தான். எனக்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற, கருத்தாழம் மிக்க இனிய மொழிகள் இராமன் திருவாயிலிருந்து புறப்பட்டன.

உப்பில்லாத கறி

காகபுஜண்டியே! உன் வருகையால் நான் முழுமன நிறைவடைந்தேன். நீ என்னிடம் வேண்டிய வரங்களைக்கேள்! அணிமா முதலிய சித்திகளோ, மற்ற செல்வங்களோ, எல்லா இன்பங்களின் திரட்சியான வீடுபேறோ,ஞானமோ,விவேகமோ, வைராக்கியமோ, தத்துவ ஞானமோ, உலகத்தில் முனிவர்களுக்கும் கிட்டாத நற்பண்புகளோ, இவற்றை எல்லாம் நான் இன்று உனக்கு அளிப்பேன். ஐயப்படவேண்டாம். உன் மனதில் என்ன தோன்றுகிறதோ அதைக்கேள். மேலான இராமன் மொழி கேட்டு, நான் அன்பில் மிதந்தேன். சிறிதுநேரம் நான் அவன் வழங்க முன்வந்த பேறுகளை நினைவு கூர்ந்தேன். யாவற்றையும் அளிப்பதாக அவன் கூறியது உண்மைதான். ஆனால், தன்னிடத்தில் பக்தியை அளிப்பதாக அவன் கூறவில்லையே என்பதைப் பகுத்துணர்ந்தேன். பக்தி கலவாத பண்புகள் யாவும், பெற்ற இன்பங்கள் அனைத்தும் உப்பு இல்லாத கறிவகைகளைப் போன்றதல்லவா என்று எண்ணமிட்டேன்.

புஜண்டர் வேண்டிய வரம்

கருடனே! என் உள்ள ஓட்டத்தை இராமன் அறிந்து கொண்டு புன்முறுவல் பூத்து நின்றான். இராமா! நீ மனம் மகிழ்ந்து வரம் அளிப்பதானால், என்மீது கருணையும், அன்பும் காட்ட நினைந்தால், என் உள்ளத்தில் உள்ளதை வரமாகக் கேட்கிறேன்.

உன்னிடத்தில், இடைவிடாத, நிறைந்த, பரிசுத்தமான பக்தியைப் பற்றி வேதங்களும், புராணங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. அதனையே யோகத்தில் தலைநிற்கும் முனிவர்களும் தேடுகிறார்கள். மிகச் சிலர் மட்டுமே உன் அருளால் அதனைப் பெறுகிறார்கள். இந்த வரத்தைக் கேட்கவோ, பெறவோ எனக்குத் தகுதியிருப்பதாக நினைத்து நான் கேட்கவில்லை. நீயோ, பக்தர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றித் தரும் கற்பகத்தரு. சரணடைந்தவர்களுக்குத் தகுதி பாராது இன்பமளிப்பவன். கருணைக் கடல். மகிழ்வின் இருப்பிடம். இராமனே! அருள் கூர்ந்து நின் தாள் மலர்களில் என்றென்றும் நீங்காத அந்த பக்தியை வழங்கியருள் என்று காகபுஜண்டர் வேண்டி நின்றார்.

இராமன் வழங்கிய வரம்

காகபுஜண்டரின் வேண்டுகோளைக் செவிமடுத்த இராமன் உளம் மகிழ்ந்தான். மிகவும் இன்பமளிக்கும் இனிய மொழிகளை இராமன் பேசினான். காகபுஜண்டரே நீர் இயல்பாகவே அறிவுமிக்கவர். அறிவுடையாருக்குத்தான் தனக்கு நன்மை தருவது எது என்பதை அறிந்து, வேண்டுகோள் வைக்கமுடியும். நீர் எல்லா இன்பங்களுக்கும் அடிப்படையாக விளங்கும் பக்திவேண்டும் என்று வரம் கேட்டுள்ளீர். உலகில் உம்மைப்போல் பேறு பெற்றவர் ஒருவரும் இலர். ஜபம், யோகம் போன்ற நெருப்புகளால் தம் உடலை வருத்திக்கொள்ளுகிற முனிவர்கள், கோடி முயற்சி

செய்தாலும் இந்தப் பக்தியைப் பெறுவதில்லை. அந்தப் பக்தியை நீர் வேண்டினீர்! உம் அறிவை மெச்சுகிறேன்! இது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. பறவை வடிவினரே! என் அருளினால் உமக்கு இனி எல்லா நற்பண்புகளும் உள்ளத்தில் குவியும். பக்தி, ஆத்ம ஞானம், சாஸ்திர ஞானம், வைராக்கியம், யோகம், என்னுடைய லீலைகள், அவற்றின் இரகசியங்கள், அவற்றின் பிரிவுகள், இவற்றின் நுட்பமெல்லாம் என் அருளால் உமக்குத் தெரியவரும். இவற்றைப் பெற நீர் இனி எவ்விதச் சாதனைகளும் செய்து துன்புறவேண்டா. மாயையினால் உண்டாகும் எந்தக் கலக்கங்களும் இனி உம்மை அணுகா. இராமன் வழங்கிய இன்மொழிகள் கேட்டுக் காகபுஜண்டர் மெய்சிலிர்த்து வணங்கின்னார்.

இராமன் விடுத்த செய்தி

மேலும் இராமன் பேசினான். அநாதியான பிறப்பற்ற, முக்குணங்களையும் கடந்த, கல்யாண குணங்கள் நிரம்பிய பரப்பிரும்மம் நானே என்பதை நீர் அறிவீர்! எனக்குப் பக்தர்களிடம் அன்பு உண்டு. இவ்விதம் உணர்ந்து மன, மொழி, மெய்களால் என் திருவடிகளில் திடமான பக்தி கொள்வீர்! சத்தியமான, எளிதாக அறியக் கூடிய, வேதங்களில் கூறப்படுகின்ற அப்பழுக்கற்ற என் சொல்லைக் கேட்பீர்! உமக்கு என் முடிவான எண்ணத்தைக் கூறுகிறேன். அதைக் கவனத்தில் கேட்டு உள்ளத்தே இருத்திக்கொள்வீர்! "எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு என்னை வழிபடு"

எவ்வளவு நான் விடுக்கும் முடிபான செய்தி. இவ்வுலகில் அனைத்தும் என் மாயையில் உள்ளடங்கியது. இதில் பலவகையான சராசரங்கள் உள்ளன. இவை எல்லாமே எனக்குப் பிரியமானவை. ஏனெனில் அவை என்னிடம் உண்டானவை. இவற்றில் எல்லாவற்றையும் விட மனிதனை எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

இராமனுக்குப் பிடித்தமானவை

மனிதர்களுள் இருபிறப்பாளர் என்று போற்றப்படும் பிராமணர்கள், சுஷத்ரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்கள் என் அன்புக்குரியவர்கள். இவர்களுள் வேதங்களைத் தங்கள் குரலில் தாங்கி வாழ்பவர்கள், அவர்களுள்ளும் வேத நெறிப்படி வாழ்பவர்கள், அவர்களுள் வைராக்கியமுடையவர்கள், அவர்களுள் எல்லாவற்றையும் பற்றிய உண்மை ஞானம் படைத்தவர்கள், அவர்களுள் ஆத்ம ஞானம் பெற்றவர்கள் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானவர்கள். ஆத்ம ஞானம் உணர்ந்தவர்களுள் என் அடியார்கள், என்னையே கதியாகக் கொண்டவர்கள், வேறு பற்றற்றவர்கள் எனக்குப் பிரியமானவர்கள். இதுவே சத்தியம். எனக்கு என் அடியார் போல வேறு எவரும் பிரியமானவர் அல்லர். இராமனின் உபதேசங்களில் அடியவர்கள் மீது இறைவன் கொண்டுள்ள அளப்பரிய கருணை வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. காகபுஜண்டர் நிறைந்த நெஞ்சினராய் இராமன் கருணை மொழிகளில் கரைந்து நிற்கிறார்.

தேவ ரகசியங்கள்

மேலும் இராமன் தேவ இரகசியங்களைக் காகபுஜண்டரிடம் வெளிப்படுத்துகின்றான். காகவடிவில் வாழும் முனிவரே! பக்தியற்றவர்கள் பிரமதேவனே யானாலும் அவர்கள் பால் என் அன்பு சாதாரண ஒரு சிற்றுயிர்மேல் செலுத்தும் அன்பு போலவே அமையும். ஆனால், பக்தியுள்ளவன் மிகவும் இழிந்தவனாக இருந்தாலும் கூட இருக்கலாம்: அல்லது ஒரு புழுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அவன் எனக்கு உயிரினும் இனியவன். இதனை என்னால் உறுதிபட உரக்கக் கூறமுடியும். தூயவனும், நன்நடத்தையுடையவனும், நன்மதி படைத்தவனுமாகிய தொண்டனை யாருக்குத்தான் பிடிக்காது. வேதங்களும், புராணங்களும் கூறும் நீதி இதுவே!

இராமனுக்குப் பிரியமானவர்கள்

ஒரு தந்தைக்குப் பல பிள்ளைகள். தனித்தனி குணநலன்களும் இயல்புகளும் கொண்டவர்கள். ஒருவன் பண்டிதன், ஒருவன் ஞானி, ஒருவன் செல்வந்தன், ஒருவன் சூரவீரன், ஒருவன் கொடையாளி, ஒருவன் எல்லாம் அறிந்தவன், ஒருவன் தருமநெறிப்படி வாழ்பவன். தந்தைக்கு இவர்கள் அனைவரிடமும் ஒரே விதமான அன்பு நிலவும். ஆனால் இவர்களில் ஒருவன் மனதாலும் சொல்லாலும், செயலாலும் தந்தைக்கே பக்தனாகச்

சேவை புரிவானாகில், கனவில் கூட வேறு கடமை கருதானாகில், அவன் எல்லா வகையிலும் மூட்டாளானாலும் சரி, அந்தப் பிள்ளை தந்தைக்கு உயிரே போலப் பிரியமானவன் ஆகிறான். உலக உயிரினங்களில், எவர் தற்பெருமையையும், மாயையையும் களைந்து, மன, மொழி, மெய்களால் என்னை வழிபடுகிறாரோ, கபடமின்றி எல்லாமாகவும், என்னைப் பாவித்துப் போற்றி நிற்கின்றாரோ, அவர் ஆணாகட்டும், அலியாகட்டும், பெண்ணாகட்டும், சராசரங்களுள் எப்பிறவியாகட்டும், அவரே எனக்குப் பிரியமானவர்.

யார் இனியர்?

பறவை வடிவினரே! நான் உம்மிடம் உண்மையைக் கூறுகின்றேன். வேறு ஒன்றில் கருத்து இல்லாத தூயவனான பக்தன் எனக்கு உயிரினும் இனியவன். நீரும், இவ்விதம் உணர்ந்து, எல்லா ஆசைகளையும், பொறுப்புக்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு என்னையே வழிபட்டு வருவீர்! உம்மைக் காலனும் அணுகமாட்டான். இடைவிடாது என்னை நினைந்து வழிபட்டு வாரீர் என்று இராமன் மனம் திறந்தான்.

நாக்கிலாக் கண்கள்!

இராமனின் சொல்லமுதம் கேட்கக் கேட்கத் திகட்டவில்லை. காகபுஜண்டர் மேனி சிலிர்த்தது. அவர் உள்ளத்தில் எழுந்த பேரானந்தத்தைக் கேட்ட காதுகளும், பற்றிய மனமும் மட்டுமே அறிய

இயலும். அவ்வின்பம் வார்த்தைகளுக்குள் வசப்படாது. இராமன் அழகைக்கண்களால் மட்டுமே உணர முடியும். நாவிருந்தால் கண்களால் அந்த அழகைப் பேசி மகிழ முடியும். கண்களுக்குத்தான் நாக்கு இல்லாது போய்விட்டதே! அவற்றால் எப்படிக் கூற முடியும். வினா எழுப்பித் துளசிதாசர் காகபுஜண்டர் பெற்ற பேரானந்தத்தை ஒருவாறு நம்மை உணர வைக்க முயல்கிறார்.

பக் ச் சுகம் ல்லை

கருடனே! இவ்வாறு இராமன் அருள்பெற்ற நான் கொஞ்ச காலம் அயோத்தியில் தங்கியிருந்தேன். இராமன் கருணையால் பக்திவரம் பெற்றேன். பின்பு அவன் திருவடிகளை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு நான் என் ஆசிரமத்தைச் சென்றடைந்தேன். இவ்வாறு இராமன் என்னைத் தன்னுடையவன் ஆக்கிக் கொண்டது முதல் உலகமாயை என்னை நெருங்க வில்லை. நான் உனக்கு மேலும் சில அனுபவங்களைக் கூறுவேன். இறைவனை வழிபடாமல் துயரம் தீராது. அவன் அருள் இல்லாமல் அவன் ஆளுமையை அளந்தறிதலும் இயலாது! இறைவன் பேராண்மை தெரியாது. அவனிடம் நம்பிக்கை பிறவாது! நம்பிக்கை இல்லாமல் அன்பு பிறவாது! குருநாதர் துணையின்றி ஞானம் கைவராது. வைராக்கியமின்றியும் ஞானம் உண்டாகாது. அதுபோல் இறைவனிடம் பக்தி இன்றிச் சுகம்

வாராது. இயல்பான மகிழ்ச்சியின்றி யாராலும் அமைதி பெறமுடியாது!

அமைதிக்கு வழி

கருடனே கேள்! நீர் இன்றிப்படகு நகருமா? தரையின்றி மரங்கள் முளைக்குமா? ஆகாயம் இன்றி இடைவெளி கிடைக்குமா? பூமியின் சார்பின்றி மணத்தை நுகரமுடியுமா? நெருப்பின்றி ஒளி பரவுமா? நீரின்றி உலகில் சுவை உண்டா? வெளிச்சமின்றி உருவம் துலங்குமா? காற்றின் உணர்வின்றி ஒன்றைத் தீண்ட முடியுமா? இவைபோல் இறைவனை வழிபடாது பிறப்பு, இறப்பு என்ற பயம் தீராது. பக்தியின்றி இராமன் மனம் இளகமாட்டான். அவன் திருவருளின்றி உயிர்க்குலங்கள் கனவில் கூட அமைதி பெற முடியாது.

கருடன் சிவு

திடமதி படைத்த கருடனே! இவ்விதம் ஆராய்ந்து, வீணான, எல்லாவிதமான, பொருத்தமற்ற ஐயங்களை எல்லாம் துறந்து, இறைவனே ஆனந்த நிதி! சுகமளிப்பவன்! என்பதை உணர்ந்து அழகன் இராமனை வழிபடுவாய்! காகபுஜண்டரின் இனிய மொழிகளைக் கேட்டு பறவைகள் தலைவனான கருடன் தன் இறக்கைகளை உதறினான். அவன்கண்களில் நீர் பெருகிற்று. தான்முன் அடைந்த குழப்பத்தை நினைந்து அவன் வருந்தினான். அநாதியான பரம்பொருளை மனிதனாக நினைத்து

ஐயுற்றமை நாணத்தைத் தந்தது. கருடன் காகபுஜண்டரின் திருவடிகளில் தம் தலையை வைத்து வணங்கினான். அவரை இராமனுக்கு நிகராக வைத்துக் கருடன் பக்தி செய்தான். குருநாதரே! என்னை ஐயம் என்ற பாம்பு கடித்து விட்டது! அதனால் குதர்க்கம் என்ற விஷம் பலவாறாக என்னிடம் ஏறிவிட்டது. நாகத்தின் விஷத்தை இறக்க உலகவர் 'காருடி' என்ற என் கருட மந்திரத்தை உரைப்பர். கருடனாகிய எனக்கே வந்து விஷம் ஏறிவிட்டது. தங்கள் உருவத்தில் இராமன் என்னைப் பிழைக்கவைத்து விட்டான். தங்கள் அருளினால் என் மயக்கம் தீர்ந்தது. இராமனின் ஒப்பற்ற இரகசியத்தைப் புரிந்து கொண்டேன். நன்றிப் பெருக்கால் கருடன் கண்களில் நீர் கசிந்தது.

காகவடிவம் ஏன்?

மனம் தெளிந்த நிலையில் கருடன் காகபுஜண்டரைப் பலவாறு மெச்சிப் புகழ்ந்தான். ஐயனே! நான் விவேகமின்மையால் தங்களை வினவுகிறேன்! கருணைக் கடலே! தாங்கள் என்னைத் தங்கள் தொண்டனாகக் கருதி ஆதரவுடன் என் கேள்விக்கு விடை பகர வேண்டுகின்றேன். தாங்கள் எல்லாம் அறிந்தவர். தத்துவம் உணர்ந்தவர். மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவர். சிறந்த மதி நலமும், நன்நடைத்தையும், நேர்மையும் கொண்டவர். ஞான, வைராக்கிய, விஞ்ஞானங்களின் உறைவிடம். இராமனின் அன்புக்குரிய தொண்டர். தாங்கள் ஏன்